

καὶ σκανταλίσας / νὰ τὰ ζημιοῦται τὴν ὁποία καταλλαγὴν τὴν ἔκαμαν ἴσια πρὸς
ἴσια μὴ ἔχοντας εἰς περ τῆς ἄλλης νὰ στρέψῃ τίποτας μένοντας κοντέντες καὶ ἀνε-
παμέ / νες εἰς τὰ πάντα καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ
ὁ / ποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τοσ.

/ πρὲ Φραντζέκος Λουρδᾶς πρεβόστρος μάρτυρας παρακαλετὸς

/ Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

264

Κουντουβερνία

φ. 150^ρ

/ Φ 153

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 24/ τὴν
σήμερον / πέφτου εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ὁ κύρ Γεώργης Τζα-
νιδάκης μὲ / τὸν μαστρὸ Κωνσταντῆ Φουρλᾶ ὁ ὁποῖος μαστρὸ Κωνσταντῆς ἔχειν
ἓνα κομμάτιν / ἀμπέλιν ἀνοικοκύρευτον εἰς τὸ μέρος τῶν Καλαμουρίων σύνμπλιο
τοῦ Ἰωάννη Ἀτζιγγα / νάκη καὶ Φιλίππας Ἀνεραγδοῦς τὸ ὁποῖο πρᾶμα ὁ αὐτὸς
μαστρὸ Κωσταν / τῆς τὸ δίδειν ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ ἄνωθεν κύρ Γεωργίου οὐ διὰ
μισάρικον παντο / τινὸ καὶ μὲ τοὺς κάτωθε μόδους καὶ κοντετζιόνες / [χω]ρὶς
καμμι / ἄς λογῆς πλη / ρωμὴ μόνο / ὅτιν ὁ λεγόμενος κύρ Γεώργι / ος ὁ κοπιαστής
νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ καταβολέψῃ καὶ νὰ τὸ φυτέψῃ / ὅλον τὸ ἀποδέλοιπον
χωράφιν ὅπου ἔχειν μέσαν τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ νὰ τὸ / νοικοκυρέψῃ καὶ νὰ τὸ
τραφοκοπήσῃ καὶ νὰ τὸ κἀνῃ στὴν ὥραν τοῦ σὲ ὅλους τοῦ / τὶς καμάτους κατὰ τὴν
τάνξιν ὅλων τῶν μπαντοτινῶν καὶ νὰ εἶναι κρατη / μένος νὰ κάμη καὶ πατη-
τήριν μέσαν καὶ νὰ τοῦ ἀβουθᾶ καὶ ὁ μαστρὸ Κωσταντῆς / εἰς τὶς πέτρες μὲ τὰ
ζᾶ του νὰ τὶς κουβαλήσουν καὶ κἀνοντάς τον καλὰ καὶ ἐμπιστε / μένα τελειώνοντας
τὸ ὅλον ἀμπέλιν καθὼς προμετάρειν νὰ τῷ αὐ / τοῖν καὶ οἱ κληρονόμοι τὸς παί-
διω παιδιῶν τὸς καὶ νὰ μετεχένη πάντα τὸ / ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πρᾶματος ὁ
κοπιαστής εἰ δὲ εἰς κανέναν καιρὸν / ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν ταιριάζῃ ἢ αὐτοῖν ἢ οἱ
κληρονόμοι τὸς κἀνοντάς τον / καλὰ νὰ μποροῦ νὰ τὸ μοιράζου νὰ παίρνου οἱ νοικο-
κυροὶ τὰ τρία τετάρτι / α καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν καὶ εἰς τὴν νιτράδα ὅπου
ἦθε / λε ξαπεστεῖλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσσην ἴσια / πρὸς ἴσια
χωρὶς κανέναν ἱγγανὸς καὶ τὴν μπάρτην ποὺ κίττειν τοῦ νοι / κοκυροῦ νὰ εἶναι κρα-

ημένοι οί κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνου εἰς τὸ σπὶ / τι τῷ νοικοκυρῶν μὲ ἐδικές τος
ξοδες καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα / σὲ τρύγος καὶ εἰσὲ πάτος καὶ νὰ φέρνη καὶ
ὁ καλαθιάτικο κάθε Κυριακὴ / κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθε εἰς βεβαίωσιν
τοῦ παρόντος γραμμάτου βὰ / ζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἦτοιν
0 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ / τὰ ζημιουῖται εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρ-
τύρων ἀκό(μα) / δίνει του ὁ μαστρὸ Κωσταντῆς τοῦ κὺρ Γεώργην καὶ μία δαμα-
λίδα νὰ τὴν ἔχουσιν μισιὰ / ρικην καὶ νᾶναι κρατημένος ὁ Γεώργης νὰ τοῦ κἀνή
μία δαμαλίδα νὰ τοῦ δώνη καὶ τό / τες νὰ τὴν ἔχουσιν μισιάρικην καὶ ὅ,τι ξαπεστείλει
ὁ Θεὸς γέννε καὶ μάνα νὰ γροικοῦνται / ἀνάμεσόν τος.

/ — πρὲ Φραντζέσκος Λουρδᾶς πρεβόστρος μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

265

Ἀγοραπωλησία

φ. 150^v

/ Φ. 153

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 25/
εἰς τὸ σπῖτιν / τοῦ μαστρὸ Κωνσταντῆ Μαγερόπουλου ἐδῶ παρὼν ἡ κερά Τζενεβρίνα
θυγάτηρ ποτὲ Ἀν / τωνίου Ζερβοῦ τοῦ Συριανοῦ λέγοντας ἡ αὐτὴν κερά Τζενεβρίνα
τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ / τῆς εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν τῆς κομμάτιν σπιτάκιν τριῶν δοκα-
ρίω τὸ ὁποῖον τὸ εἶχε / βούβα τοῦ σπιτιοῦ τῆς ποὺ ἔχειν ἔξω τῆς πόρτας τῆς Ἐβρια-
κῆς τὸ ὁποῖο σπιτάκι ἡ / βούβα πέφτειν σύνμπλια τοῦ σπιτίου τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ
Κωνσταντῆ καὶ πέφτειν καὶ τὸ / παραθύριν τοῦ σπιτίου τοῦ ἀπάνων εἰς τὸν δῶμα
τοῦ ἄνωθεν σπιτακίου ἡγου τῆς βού / βας καὶ εἰς τοῦτον ὡσὰν ἀτζιάνος τῆς κολλητα-
ροσύνης πλέα παρὰ ἄλλο κολληταράνον / λοιπὸ ἡ αὐτὴν κεράν Τζενεβρίνα ἀπὸ τὴν
σήμερον τὸ αὐτὸν σπιτάκιν τὸ δίδειν καὶ παραδίδει / τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ
ἄνωθεν μαστρὸ Κωσταντῆν ο διὰ ρεάλια [ρεάλια] δύο / ἦτοιν (νούμερο) 2 / κα-
θὼς ἀναμετάξυν τος ἐταιριάσασιν τὰ ὁποῖα δύο ρεάλια τὴν τιμὴ τοῦ / αὐτοῦ σπιτίου
καθομολογᾷ ἡ ἄνωθεν κεράν Τζενεβρίνα ἡ πουλήτρα πῶς τὰ ἔλα / βεν καὶ ἐπερί-
λαβέντα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν τοῦ μαστρὸ Κωσταντῆν / καὶ κρά-
ζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ παρα/-
δίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστῆν νὰ τὸ κάμη ὡς θέλη καὶ βούλεται ὡς σπῖ-
τιν ἐδικόν / του καὶ ἀγοράν του πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ ὡς βού-

